

de områder, på vilka ålänningarna själva kan ordna sina förhållanden“.

(Se videre side 22).

Rådets sammensætning.

Det folkdemokratiske medlem Georg Backlund, Finland, henviste til, at vedtægtens paragraf 2 fastsætter, at forskellige politiske retninger skal være repræsenteret blandt de valgte medlemmer. Han beklagede ligesom en af hans partifæller ved foregående sessioner, at denne bestemmelse „åsidossattes eller tolkas tämligen godtyckligt i en del av våra länder“. Man kræver nemlig i disse ifølge en parlamentarisk praksis, at et parti skal have et vist antal repræsentanter, før det bliver berettiget til repræsentation i Nordisk Råd. Selv fortolkede han bestemmelsen som betydende, at alle politiske ansøgninger skulle have ret til repræsentation i rådet. Nordisk Råds vedtægt burde efter hans mening gå forud for en mer eller mindre slendriamæssigt anvendt praksis, som til lige af og til gør indtryk af at være en mer eller mindre bevidst diskriminering af en bestemt politisk retning. Han nævnte selv, hvilke partier der efter hans mening med urette blev holdt uden for rådet. Det var Sveriges kommunistiske parti, Folkealliancen i Island og Socialistisk folkeparti i Norge.

Nordisk Råd og udenrigspolitikken.

Det folkdemokratiske medlem Kuuno Honkonen, Finland, ønskede, at de nordiske lande knyttede diplomatiske forbindelser med begge de tyske stater. Rådet havde tidligere erklæret, at det faldt uden for dets formål at drøfte denne sag ligesom også problemet om et kernevåbenfrit Norden. Honkonen beklagede, at rådet som motive-ring for dette standpunkt havde anvendt det udenrigspolitiske forbehold, Finland havde taget, da det i 1955 tiltrådte rådet. „Men då i Finlands riksdag, alltså i denna sal, på 1950-talet uppställdes et dylikt villkor, föll det knappast någon in, att villkoret i framtiden skulle användas såsom medel att bromsa upp de åtgärder, genom vilka man strävar till att förstärka freden i Norden. Rådet borde på denna punkt revidera sina ståndpunktstaganden“.

Ud fra en helt anden grundanskuelse fremsatte Kresten Damsgaard den mening,

at „vi i Nordisk Råd ikke skal vige tilbage for at tage de forsvarspolitiske og NATO-politiske spørgsmål op til venskabelig drøftelse og vurdering. I mange år har disse emner været tabu, når Nordisk Råd mødtes. Fra dansk side og vel også fra norsk side har vi følt, at vi burde tage dette hensyn til vore svenske og finske venner. Jeg vil til sidst spørge, om vi fortsat skal blive ved at tage det hensyn i samme omfang.“

Samarbejde med Sovjetunionen på Nordkalotten.

Olavi Lahtela, som er medlem af Finlands centerparti og tillige formand for en såkaldt Nordkalottkomité — ikke at forveksle med det af Foreningerne Norden nedsatte Nordkalottkonferencernes præsidium — henlede opmærksomheden på, at Sovjetunionen havde åbnet en grænseovergang for turister i Raja-Jooseppi på vejen fra Ivalo i Nordfinland til Murmansk på den sovjetiske ishavskyst. Han udtalte håbet om, at denne vej måtte blive en international trafikforbindelse, og om, at det måtte lykkes at knytte økonomiske forbindelser mellem de 800.000 mennesker i Murmansk-området (hvoraf 300.000 i selve byen) og den skandinaviske Nordkalot.

Øresundsregionen, broen og storflyvepladsen.

Problemerne vedrørende en fast forbindelse i Øresund og en storflyveplads i Øresundsregionen har spillet en stor rolle ved de senere rådssessioner og debatteredes også ved denne, dog mere under behandlingen af de konkrete sager end under generaldebatten. Enkelte udtalelser fremsattes dog også under denne.

Således erklærede statsminister Krag, at „det er en selvklar nordisk interesse at fremme udbygningen af Øresundsregionen; den har alle muligheder for at blive et betydeligt kraftcentrum i Nordeuropa. Det er derfor en meget vigtig opgave at foretage en koordineret planlægning af dette områdes udvikling“.

Krag udtalte ligeledes håbet om, at tidspunktet snart var kommet til at træffe principbeslutninger om etablering af faste forbindelser i Øresund og om placering af storlufthavnen. Han tilføjede: „Det er ingen hemmelighed, at vi i Danmark betragter København-Malmø linjen som den rette